Hory Rokytnice nad Jizerou 1.– 4.2. 2007

První výprava v novém roce začala v půl 4 na Dejvické, kde Jindra vyzvedl Kubu, Šárku, Michala a Anežku. Na Můstku se připojili Karča a Buclík. Cesta z Čerňáku do Rokytnice probíhala dobře, byla jen trošku dlouhá. Vystoupili jsme na správné zastávce a vydali se vzhůru na Ježkovu chatu. Tam už čekali Zuzka, Míra, tři Ježci (malý, velký a největší) a teplá polévka. Když se děti poprali o to, kde bude kdo spát, začaly se hrát hry - Citadela, Dostihy a Jungle. Pozdě večer přijeli Rarach, Martin a Filip se spoustou jídla.

Ráno jsem byla krutě vytrhnuta ze snění a donucena připravit snídani apod. Potom konečně nadešlo to, co všichni očekávali – lyžování. Ještě večer to se sněhem vypadalo bledě, ale nakonec to taková tragédie nebyla. Některá místa na Bahýnkách sice dělala čest svému jménu, ale zajezdili jsme si pěkně. Buclík s Jindrou brousili svah na prknech, já se o to také pokoušela, ale s o poznání menším úspěchem. Odpoledne jsme (B+J+K) vytáhly děti na louku a hráli na honěnou ve sněhovém bludišti. Hra neměla valný ohlas, a proto jsme operativně zařadili několik dalších hříček. Ty měli ohlas ještě menší, takže jsme milé děti poslali sáňkovat. K večeři byly špagety, následovaly další společenské hry. Potom Rarach přečetl nesmírně napínavou pohádku o mašince (první vagónek, druhý vagónek, tře – uááuauouáá - nek, bramborové pole…, ti, co ví, pochopí J) a šlo se spát. My starší jsme hráli Dostihy, které po mnoha zvratech vyhrála Bucla s finančním poradcem Jindrou (který, jen tak mimochodem, zkrachoval jako první).

V sobotu jsme šli lyžovat na Studenov. Nebylo nijak hezky a plán byl, že odejdeme spíš dřív, ale počasí se kolem druhé umoudřilo a dokonce začalo svítit sluníčko, takže nám přišlo škoda odcházet tak brzo. Buclík s Jindrou si navíc půjčili od dětí lyže a chtěli si pořádně zajezdit. Nic proti jejich snowboardovému umění, ale lyže jsou prostě lyže... bylo to krásné odpoledne, až na ten jeden pád, ale monokl pomalu mizí, takže nic vážného…J

Potom jsme chvíli hledali správnou odbočku ze sjezdovky, byla trochu níž než jsme mysleli, ale šťastně jsme dojeli. Děti mezitím stavěly sněhuláky, podle toho, co jsem slyšela, si je chtěli navzájem zbořit, nevím, jak to dopadlo, ale nepřekvapuje mě to. Když se děti rozehřáli, následovala dlouho připravovaná hra á la dračák, kterou vyhrála skupinka se Zuzkou. Do cíle došel

jako první Vojta a nezapomněl nám to několikrát důrazně připomenout…K večeři bylo kuře. Teď mě napadlo, že ta hra možná byla až po večeři, ale obávám se, že na správné pořadí už si nevzpomenu. Večer byla znovu pohádka o mašince, tentokrát o něco delší než včera (občas člověk ani nevěří, co všechno se autorovi podaří nacpat do jediné pohádky…). My jsme pak hráli Activity a dopadlo to přesně tak, jak se dalo očekávat, s velkým náskokem vyhráli Karča a Buclík. Pak jsme si ještě dlouho povídali a také dostali spoustu rad do života J V neděli už nebyl na lyže čas, tak se šlo jen na procházku do Jablonečka do cukrárny. Karča a Buclík mezitím tvrdě pracovali a když se děti vrátily, byla chata téměř připravená k odchodu. Po obědě jsme si hodili na záda batohy a vydali se na zastávku. Šel s námi navíc Rarach, ale spor o to, jestli je motýl na záchodě mrtvý nebo jen spí zimním spánkem, jsme stejně nevyřešili (jestli to někdo víte, ozvěte se nám prosím J ). V autobuse byla spousta lidí, takže cesta byla dost hrozná, ale přeci jen jsme po třech hodinách dorazili na Čerňák. Jindra šel ještě hledat do busu ztracený telefon (napřed to vypadalo, že neúspěšně, ale nakonec přece jen zvítězilo dobro ), takže jsme se už bez něj rozjeli do našich domovů.

Karča